

SODBA SODIŠ?A

z dne 9. marca 1999(*)

„Svoboda ustanavljanja – Ustanovitev podružnice družbe, ki ne opravlja dejanske dejavnosti – Obid nacionalnega prava – Zavrnitev registracije“

V zadevi C-212/97,

zaradi predloga Højesteret (Danska), naslovljenega na Sodiš?e, naj na podlagi ?lena 177 Pogodbe ES v postopku v glavni stvari, ki poteka pred tem sodiš?em med

Centros Ltd

in

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen,

sprejme predhodno odlo?bo o razlagi ?lenov 52, 56 in 58 Pogodbe ES,

SODIŠ?E,

v sestavi G. C. Rodríguez Iglesias, predsednik, P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch in P. Jann, predsedniki senatov, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón, M. Wathelet (poro?evalec), R. Schintgen in K. M. Ioannou, sodniki,

generalni pravobranilec: A. La Pergola,

sodni tajnik: H. von Holstein, namestnik sodnega tajnika,

ob upoštevanju pisnih stališ?, ki so jih predložili:

- za Erhvervs- og Selskabsstyrelsen Kammeradvokaten Karsten Hagel?Sørensen, odvetnik v Københavnu,
- za dansko vlado Peter Biering, vodja oddelka pri ministrstvu za zunanje zadeve, zastopnik,
- za francosko vlado Kareen Rispal-Bellanger, namestnica direktorja pri direkciji za pravne zadeve ministrstva za zunanje zadeve, in Gautier Mignot, sekretar pri ministrstvu za zunanje zadeve v isti direkciji, zastopnika,
- za nizozemsko vlado Adriaan Bos, pravni svetovalec pri ministrstvu za zunanje zadeve, zastopnik,
- za vlado Združenega kraljestva Stephanie Ridley, Treasury Solicitor's Department, zastopnica, skupaj z Derrickom Wyattom, QC,
- za Komisijo Evropskih skupnosti Antonio Caeiro, pravni svetovalec, in Hans Støvlbæk, ?lan pravne službe, zastopnika,

na podlagi poročila za obravnavo,

na podlagi ustnih navedb Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, ki jo zastopa Karsten Hagel-Sørensen; francoske vlade, ki jo zastopa Gautier Mignot; nizozemske vlade, ki jo zastopa Marc Fierstra, pravni svetovalec pri ministrstvu za zunanje zadeve, zastopnik; švedske vlade, ki jo zastopa Erik Brattgård, departementsråd v pravni službi ministrstva za zunanje zadeve, zastopnik; vlade Združenega kraljestva, ki jo zastopa Derrick Wyatt, in Komisije, ki jo zastopata Antonio Caeiro in Hans Støvlbæk, na obravnavi z dne 19. maja 1998,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. julija 1998

izreka naslednjo

Sodbo

1 Højesteret je s sklepom z dne 3. junija 1997, ki ga je Sodišče prejelo 5. junija 1997, na podlagi člena 177 Pogodbe ES postavilo vprašanje za predhodno odločanje o razlagi členov 52, 56 in 58 te pogodbe.

2 To vprašanje se je zastavilo v postopku med Centros Ltd (v nadaljevanju: Centros), „private limited company“, registrirano 18. maja 1992 v Angliji in Walesu, in Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (centralni urad za trgovino in družbe), ki spada v pristojnost danskega ministrstva za trgovino, ker je ta organ zavrnil registracijo podružnice družbe Centros na Danskem.

3 Iz spisa v postopku v glavni stvari izhaja, da družba Centros vse od svoje ustanovitve ni nikoli opravljala dejavnosti. Ker zakonodaja Združenega kraljestva družbam z omejeno odgovornostjo ne predpisuje pogoja, da morajo zagotoviti in vplačati minimalni osnovni kapital, osnovni kapital družbe Centros v višini 100 GBP ni bil niti vplačan niti na voljo družbi. Razdeljen je na dva dela, ki ju imata zakonca Bryde, danska državljana s stalnim prebivališčem na Danskem. Ga. Bryde je direktorica družbe Centros, ki ima statutarni sedež v Združenem kraljestvu, na naslovu prijatelja g. Bryda.

4 Po danski zakonodaji se družba Centros kot „private limited company“ obravnava kot tuja družba z omejeno odgovornostjo. Predpisi, ki urejajo registracijo podružnic (filialer) takšnih družb, so določeni z Anpartsselskabslov (zakon o družbah z omejeno odgovornostjo).

5 Člen 117 tega zakona je med drugim določal:

„1. Družbe z omejeno odgovornostjo in tuje družbe z enako pravno obliko, ki so ustanovljene v eni od držav članic Evropske skupnosti, lahko na Danskem opravljajo dejavnost prek podružnice.“

6 Poleti 1992 je ga. Bryde pri Erhvervs- og Selskabsstyrelsen predlagala registracijo podružnice družbe Centros na Danskem.

7 Erhvervs- og Selskabsstyrelsen je registracijo zavrnil med drugim iz razlogov, da družba Centros, ki ne opravlja dejavnosti v Združenem kraljestvu, v resnici na Danskem ni nameravala ustanoviti podružnice, ampak glavni sedež, da bi tako zaobšla nacionalne predpise predvsem glede vplačila minimalnega osnovnega kapitala, ki je z zakonom št. 886 z dne 21. decembra 1991 določen v višini 200.000 DKK.

8 Družba Centros je pri Østre Landsret vložila tožbo zoper zavrnitveno odločbo Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

9 Ker je Østre Landsret potrdilo trditve Erhvervs- og Selskabsstyrelsen s sodbo z dne 8. septembra 1995, se je družba Centros pritožila pri Højesteret.

10 V tem postopku družba Centros zatrjuje, da izpolnjuje pogoje, določene z zakonom o družbah z omejeno odgovornostjo glede registracije podružnic tuje družbe. Ker je bila zakonito ustanovljena v Združenem kraljestvu, je upravičena ustanoviti podružnico na Danskem v skladu s členom 52 v povezavi s členom 58 Pogodbe.

11 Po mnenju družbe Centros dejstvo, da od svoje ustanovitve ni nikoli opravljala dejavnosti v Združenem kraljestvu, ne vpliva na njeno pravico do svobode ustanavljanja. V sodbi z dne 10. julija 1986 v zadevi Segers (79/85, Recueil, str. 2375) je Sodišče razsodilo, da člena 52 in 58 Pogodbe prepovedujeta, da bi organi države članice izključili direktorja družbe iz nacionalnega sistema zdravstvenega zavarovanja le na podlagi tega, da je družba imela sedež v drugi državi članici, čeprav tam ni opravljala dejavnosti.

12 Erhvervs- og Selskabsstyrelsen meni, da zavrnitev registracije ni v nasprotju s členoma 52 in 58 Pogodbe, ker se ustanovitev podružnice na Danskem kaže kot način, da se zaobidejo nacionalni predpisi o zagotovitvi in vplačilu minimalnega osnovnega kapitala. Zavrnitev registracije naj bi upravičevala tudi potreba, da se zaščitijo javne ali zasebne upnike in drugih pogodbenih strank ter da se preprečijo goljufivi stežaji.

13 V teh okoliščinah je Højesteret prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je združljiva s členom 52 v povezavi s členoma 56 in 58 Pogodbe ES zavrnitev registracije podružnice družbe, ki ima sedež v drugi državi članici in je bila zakonito ustanovljena z osnovnim kapitalom družbe v višini 100 GBP (približno 1000 DKK) ter obstaja skladno z zakonodajo te države članice, kadar zadevna družba sama sploh ne opravlja poslovnih dejavnosti, ampak je bilo predvideno, da ustanovi navedeno podružnico, da bi vso dejavnost opravljala v državi, v kateri je podružnica ustanovljena, in kadar je treba šteti, da je namen tega postopka, ki je bil izbran namesto ustanovitve družbe v tej slednji državi članici, izogniti se vplačilu minimalnega osnovnega kapitala družbe v višini 200.000 DKK (trenutno 125.000 DKK)?“

14 S tem vprašanjem nacionalno sodišče v bistvu sprašuje, ali člena 52 in 58 Pogodbe nasprotujeta temu, da država članica zavrne registracijo podružnice družbe, ki je ustanovljena v skladu z zakonodajo druge države članice, v kateri ima sedež, ne da bi tam opravljala poslovno dejavnost, kadar je namen podružnice omogočiti zadevni družbi, da vso svojo dejavnost opravlja v državi, v kateri bo ta podružnica ustanovljena, s tem pa se izogne ustanovitvi družbe v tej državi in tako zaobide uporabo predpisov o ustanovitvi družb, ki so v tej državi strožja glede vplačila minimalnega osnovnega kapitala.

15 Najprej je treba pojasniti, da Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nikakor ne zanika, da lahko vsaka delniška družba ali družba z omejeno odgovornostjo, ki ima sedež v drugi državi članici, opravlja dejavnost na Danskem prek podružnice. Na splošno torej priznava, da se na Danskem registrira podružnica družbe, ustanovljene v skladu s pravom druge države članice. Še posebej pa dodaja, da bi Erhvervs- og Selskabsstyrelsen soglašal z registracijo podružnice družbe Centros na Danskem, če bi ta družba opravljala poslovno dejavnost v Angliji in Walesu.

16 Po mnenju danske vlade člen 52 Pogodbe ni uporaben v postopku v glavni stvari, saj naj bi šlo za izključno notranjo zadevo Danske. Zakonca Bryde, danska državljana, naj bi namreč ustanovila družbo v Združenem kraljestvu, ki tam ne opravlja dejanske dejavnosti, z izključnim namenom opravljati dejavnost na Danskem prek podružnice in se tako izogniti danski zakonodaji o

ustanovitvi družb z omejeno odgovornostjo. V tej okoliščinah naj ustanovitev s strani državljanov ene države članice v drugi državi članici ne bi bila upošteven zunanji dejavnik glede na pravo Skupnosti in zlasti svobodo ustanavljanja.

17 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da situacija, v kateri želi družba, ustanovljena v skladu s pravom države članice, v kateri ima statutarni sedež, ustanoviti podružnico v drugi državi članici, sodi na področje prava Skupnosti. V tem oziru ni bistveno, ali je bila družba v prvi državi članici ustanovljena samo z namenom, da se ustanovi v drugi državi, v kateri bi opravljala pretežno ali celo vso svojo gospodarsko dejavnost (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Segers, točka 16).

18 Okoliščina, da sta zakonca Bryde ustanovila družbo Centros v Združenem kraljestvu z namenom izogniti se danski zakonodaji, ki zahteva vplačilo minimalnega osnovnega kapitala, kar ni bilo prerekano niti v pisnih stališjih niti na obravnavi, niti ne izključuje tega, da je osnovanje podružnice britanske družbe na Danskem zajeto v svobodo ustanavljanja v smislu členov 52 in 58 Pogodbe. Vprašanje uporabe členov 52 in 58 Pogodbe se namreč razlikuje od vprašanja, ali sme država članica sprejeti ukrepe, da bi preprečila, da bi se nekateri njeni državljani z uporabo možnosti, ki jih ponuja Pogodba, izognili nacionalni zakonodaji.

19 Glede vprašanja, ali zavrnitev, kot to zatrjujeta zakonca Bryde, da se na Danskem registrira podružnica njune družbe, ki je ustanovljena v skladu z zakonodajo druge države članice, v kateri ima sedež, pomeni oviro svobode ustanavljanja, je treba spomniti, da svoboda ustanavljanja, ki jo člen 52 ES priznava državljanom Skupnosti, zajema njihovo pravico začetni in opravljati dejavnost kot samozaposlena oseba, pravico do ustanovitve in vodenja podjetij pod enakimi pogoji, kot jih za svoje državljane določa zakonodaja države članice, v kateri se taka ustanovitev izvede. Člen 58 Pogodbe poleg tega družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo države članice in ki imajo statutarni sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja v Skupnosti, enači s fizičnimi osebami, državljani držav članic.

20 Iz tega neposredno sledi, da so te družbe upravičene opravljati svojo dejavnost v drugi državi članici prek agencije, podružnice ali hčerinske družbe, lokacije statutarne sedežev, glavne uprave ali glavnega kraja poslovanja pa so namenjene kot povezovalni dejavnik s pravnim sistemom določene države enako, kot velja državljanstvo fizične osebe (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Segers, točka 13; sodbe z dne 28. januarja 1986 v zadevi Komisija proti Franciji, 270/83, Recueil, str. 273, točka 18; z dne 13. julija 1993 v zadevi Commerzbank, C-330/91, Recueil, str. I-4017, točka 13, in z dne 16. julija 1998 v zadevi ICI, C-264/96, Recueil, str. I-4695, točka 20).

21 Praksa države članice, da v določenih okoliščinah zavrne registracijo podružnice družbe, ki ima sedež v drugi državi članici, privede do tega, da je družbam, ustanovljenim v skladu z zakonodajo druge države članice, preprečeno uresničevati pravico ustanavljanja, ki jim jo podeljujeta člena 52 in 58 Pogodbe.

22 Taka praksa pomeni oviro pri uresničevanju svobod, ki jih zagotavljata ti določbi.

23 Danski organi navajajo, da se zakonca Bryde vseeno ne moreta sklicevati na ti določbi, ker je edini namen ustanovitve družbe zaobiti uporabo nacionalne zakonodaje o ustanavljanju družb z omejeno odgovornostjo in tako tudi zlorabiti pravico ustanavljanja. Kraljevina Danska naj bi bila zato upravičena, da za preprečevanje takih zlorab sprejme ukrepe, s tem da zavrne registracijo podružnice.

24 Res je, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je država članica upravičena sprejeti ukrepe, ki naj bi preprečili, da se ne bi v korist ugodnosti, ki jih ustvarja Pogodba, nekateri od njenih

državljanov zlorabno izognili moži nacionalne zakonodaje in da upravičenci ne bi zlorabno ali goljufivo uporabljali pravil Skupnosti (glej zlasti na področju svobodnega opravljanja storitev sodbe z dne 3. decembra 1974 v zadevi Van Binsbergen, 33/74, Recueil, str. 1299, točka 13; z dne 3. februarja 1993 v zadevi Veronica Omroep Organisatie, C-148/91, Recueil, str. I-487, točka 12, in z dne 5. oktobra 1994 v zadevi TV 10, C-23/93, Recueil, str. I-4795, točka 21; na področju svobode ustanavljanja sodbi z dne 7. februarja 1979 v zadevi Knoors, 115/78, Recueil, str. 399, točka 25, in z dne 3. oktobra 1990 v zadevi Bouchoucha, C-61/89, Recueil, str. I-3551, točka 14; na področju prostega pretoka blaga sodbo z dne 10. januarja 1985 v zadevi Leclerc in drugi, 229/83, Recueil, str. 1, točka 27; na področju socialne varnosti sodbo z dne 2. maja 1996 v zadevi Paletta, C-206/94, Recueil, str. I-2357, točka 24; na področju prostega gibanja delavcev sodbo z dne 21. junija 1988 v zadevi Lair, 39/86, Recueil, str. 3161, točka 43; na področju skupne kmetijske politike sodbo z dne 3. marca 1993 v zadevi General Milk Products, C-8/92, Recueil, str. I-779, točka 21; in na področju prava družb sodbo z dne 12. maja 1998 v zadevi Kefalas in drugi, C-367/96, Recueil, str. I-2843, točka 20).

25 Vendar čeprav lahko v takih okoliščinah nacionalna sodišča od primera do primera na podlagi objektivnih dokazov upoštevajo zlorabno ali goljufivo ravnanje zadevnih oseb in jim, kadar je potrebno, preprečijo sklicevanje na zadevne določbe prava Skupnosti, morajo pri presoji takega ravnanja upoštevati tudi cilje, ki jih zasledujejo zadevne določbe Skupnosti (zgoraj navedena sodba Paletta, točka 25).

26 V primeru postopka v glavni stvari je treba navesti, da so nacionalne določbe, katerih uporabi se zadevne osebe želijo izogniti, predpisi, ki urejajo ustanovitev družb, in ne predpisi o opravljanju določenih poklicnih dejavnosti. Določbe Pogodbe o svobodi ustanavljanja so posebno namenjene temu, da se družbam, ki so ustanovljene v skladu z zakonodajo države članice in imajo svoj statutarni sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja v Skupnosti, omogoči opravljanje dejavnosti v drugi državi članici prek agencije, podružnice ali hčerinske družbe.

27 V teh okoliščinah dejstvo, da državljan države članice, ki želi ustanoviti družbo, to ustanovi v državi članici, katere pravila prava družb se mu zdijo manj strožja, in v drugih državah članicah odpre podružnice, samo po sebi ne more pomeniti zlorabe pravice ustanavljanja. Pravica ustanoviti družbo v skladu z zakonodajo države članice in odpreti podružnice v drugih državah članicah je neločljivo povezana z izvrševanjem svobode ustanavljanja na enotnem trgu, kot to zagotavlja Pogodba.

28 V tej zvezi okoliščina, da v Skupnosti pravo družb ni popolnoma usklajeno, ni toliko pomembna; še ve, še vedno je dovoljeno, da Svet na podlagi pooblastil iz člena 54(3)(g) Pogodbe ES doseže popolno usklajenost.

29 Dalje iz točke 16 zgoraj navedene sodbe Segers izhaja, da dejstvo, da družba ne opravlja nobene dejavnosti v državi članici, v kateri ima sedež, a opravlja dejavnosti samo v državi članici, v kateri ima podružnico, še ni zadosten dokaz o obstoju zlorabnega ali goljufivega ravnanja, da bi v tej drugi državi članici lahko tej družbi zavrnilo uporabo določb Skupnosti v zvezi s pravico ustanavljanja.

30 Potemtakem je zavrnitev države članice, da se registrira podružnica družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo druge države članice, v kateri ima sedež, iz razloga, da je namen podružnice družbi omogočiti opravljanje vseh njenih poslovnih dejavnosti v državi gostiteljici, s čimer se podružnica izogne nacionalnim predpisom o vplačilu minimalnega osnovnega kapitala, nezdržljiva s členoma 52 in 58 Pogodbe, ker ta zavrnitev preprečuje vsakršno uresničevanje pravice o svobodnem ustanavljanju podružnice, kar pa naj bi bilo s členoma 52 in 58 posebej zagotovljeno.

- 31 Nazadnje se je treba vprašati, ali zadevne nacionalne prakse ne morejo upravičiti razlogi, ki jih uveljavljajo danski organi.
- 32 Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, sklicujoč se na člen 56 Pogodbe in na sodno prakso Sodišča o nujnih razlogih v splošnem interesu, zatrjuje, da obveznost družb z omejeno odgovornostjo, da zagotovijo in vplačajo minimalni osnovni kapital, zasleduje dvojni cilj: prvič, da okrepi finančno stabilnost družb in s tem zaščiti javne upnike pred tveganjem, da bi javni dolgovi postali neizterljivi, saj v nasprotju z zasebnimi upniki ne morejo zavarovati teh dolgov z garancijami, in drugič, da povsem na splošno zavaruje vse javne in zasebne upnike s tem, da prepreči nevarnosti sleparskih bankrotov na podlagi plačilne nesposobnosti družb z nezadostnim začetnim osnovnim kapitalom.
- 33 Erhvervs- og Selskabsstyrelsen dodaja, da ni blažjega sredstva za doseg tega dvojnega cilja. Drugo sredstvo za zavarovanje upnikov, namreč uvedba predpisov, ki bi predvidevali možnost, da se pod določenimi pogoji zahteva osebna odgovornost družbenikov, bi bilo strožje od obveznosti zagotoviti in vplačati minimalni osnovni kapital.
- 34 Po ugotovitvi, da uveljavljani razlogi ne spadajo v člen 56 Pogodbe, je treba opozoriti, da morajo v skladu s sodno prakso Sodišča nacionalni ukrepi, ki bi lahko ovirali ali naredili izvrševanje s Pogodbo ES zagotovljenih temeljnih svobod manj privlačno, izpolnjevati štiri pogoje: morajo se uporabljati nediskriminatorno, upravičevati jih morajo nujni razlogi v splošnem interesu, biti morajo primerni, da zagotovijo uresnitev cilja, ki ga zasledujejo, in ne smejo presegati tistega, kar je potrebno za doseg tega cilja (glej sodbi z dne 31. marca 1993 v zadevi Kraus, C-19/92, Recueil, str. I-1663, točka 32, in z dne 30. novembra 1995 v zadevi Gebhard, C-55/94, Recueil, str. I-4165, točka 37).
- 35 V primeru iz postopka v glavni stvari ti pogoji niso izpolnjeni. Prvič, zadevna praksa ne more doseči cilja zavarovanja upnikov, ki naj bi ga zasledovala, ker če bi zadevna družba opravljala dejavnost v Združenem kraljestvu, bi bila njena podružnica registrirana na Danskem, danski upniki pa bi verjetno ostali enako izpostavljeni tveganjem.
- 36 Ker se družba, obravnavana v postopku v glavni stvari, predstavlja kot družba po angleškem pravu in ne kot družba po danskem pravu, je njenim upnikom dalje znano, da je podvržena zakonodaji, ki se razlikuje od zakonodaje, ki na Danskem ureja ustanovitev družb z omejeno odgovornostjo, in se lahko sklicujejo na določene predpise prava Skupnosti, ki jih varujejo, kot je četrta direktiva Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL L 222, str. 11) in Enajsta direktiva Sveta 89/666/EGS z dne 21. decembra 1989 o razkritjih podružnic, ki jih v državi članici odprejo nekatere oblike družb, za katere velja zakonodaja druge države (UL L 395, str. 36).
- 37 Poleg tega je, v nasprotju s trditvami danskih organov, mogoče sprejeti ukrepe, ki so milejši ali manj posegajo v temeljne svoboščine, kot na primer ukrepi, ki dajejo javnim upnikom pravno možnost, da dobijo potrebne garancije.
- 38 Nazadnje dejstvo, da država članica ne sme zavrniti registracije podružnice družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo druge države članice, v kateri ima slednja svoj sedež, ne izključuje možnosti, da omenjena prva država sprejme kakršne koli primerne ukrepe, da se preprečijo ali sankcionirajo prevare, bodisi v razmerju do družbe same, po potrebi tudi v sodelovanju z državo članico, v kateri je bila družba ustanovljena, bodisi v razmerju do družbenikov, za katere bi bilo ugotovljeno, da se z ustanovitvijo družbe dejansko poskušajo izogniti svojim obveznostim do zasebnih ali javnih upnikov, ki imajo sedež na ozemlju zadevne države članice. V vsakem primeru boja proti goljufijam ni mogoče upravičiti s prakso zavračanja

registracije podružnice družbe, ki ima svoj sedež v drugi državi članici.

39 Na zastavljeno vprašanje je torej treba odgovoriti, da člena 52 in 58 Pogodbe nasprotujeta temu, da država članica zavrne registracijo podružnice družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo druge države članice, v kateri ima sedež, vendar pa tam ne opravlja poslovnih dejavnosti, kadar je namen podružnice družbi omogočiti opravljanje vseh njenih poslovnih dejavnosti v državi, v kateri bo ta podružnica ustanovljena, s čimer se izogne temu, da se tam ustanovi družba, in se tako izogne uporabi predpisov o ustanovitvi družb, ki so v tej državi strožji glede vplačila minimalnega osnovnega kapitala. Vendar taka razlaga ne izključuje možnosti, da organi zadevne države članice sprejmejo kakršne koli primerne ukrepe, da se preprečijo ali sankcionirajo prevare, bodisi v razmerju do družbe same, po potrebi tudi v sodelovanju z državo članico, v kateri je bila družba ustanovljena, bodisi v razmerju do družbenikov, za katere bi bilo ugotovljeno, da se z ustanovitvijo družbe dejansko poskušajo izogniti svojim obveznostim do zasebnih ali javnih upnikov, ki imajo sedež na ozemlju zadevne države članice.

Stroški

40 Stroški, ki so jih priglasile danska, francoska, nizozemska in švedska vlada, vlada Združenega kraljestva in Komisija za predložitev stališ? Sodiš?u, se ne povrnejo. Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred nacionalnim sodiš?em, to odloži o stroških.

Iz teh razlogov je

SODIŠ?E

v odgovor na vprašanje, ki ga je predložilo Højesteret s sklepom z dne 3. junija 1997, razsodilo:

Člena 52 in 58 Pogodbe ES nasprotujeta temu, da država članica zavrne registracijo podružnice družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo druge države članice, v kateri ima sedež, vendar pa tam ne opravlja poslovnih dejavnosti, kadar je namen podružnice družbi omogočiti opravljanje vseh njenih poslovnih dejavnosti v državi, v kateri bo ta podružnica ustanovljena, s čimer se izogne temu, da se tam ustanovi družba, in se tako izogne uporabi predpisov o ustanovitvi družb, ki so v tej državi strožji glede vplačila minimalnega osnovnega kapitala. Vendar taka razlaga ne izključuje možnosti, da organi zadevne države članice sprejmejo kakršne koli primerne ukrepe, da se preprečijo ali sankcionirajo prevare, bodisi v razmerju do družbe same, po potrebi tudi v sodelovanju z državo članico, v kateri je bila družba ustanovljena, bodisi v razmerju do družbenikov, za katere bi bilo ugotovljeno, da se z ustanovitvijo družbe dejansko poskušajo izogniti svojim obveznostim do zasebnih ali javnih upnikov, ki imajo sedež na ozemlju zadevne države članice.

Rodríguez Iglesias

Kapteyn

Puissochet

Hirsch

Jann

Mancini

Moitinho de Almeida

Gulmann

Murray

Edward

Ragnemalm

Sevón

Wathelet

Schintgen

Ioannou

Razglašeno na javni obravnavi v Luksemburgu, 9. marca 1999.

Sodni tajnik

Predsednik

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias

* Jezik postopka: danščina.